

DECIZIA CIVILA
Sedinta publica din 05.09.2007

S-a luat spre examinare recursul formulat de catre reclamantul X impotriva sentintei civile din 22.03.2007 pronuntata in dosarul Tribunalului, in contradictoriu cu paratii Directia Generala a Finantelor Publice , Directia Regionala Vamala si cu Autoritatea Nationala a Vamilor, avand ca obiect contestatie act administrativ fiscal.

La apelul nominal, la a doua strigare, se constata lipsa partilor de la dezbateri.

Procedura de citare este legal indeplinita.

Recursul formulat este timbrat cu taxa judiciara de timbru in cuantum de () lei si timbru judiciar in valoare de () lei.

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de sedinta care invedereaza instantei ca s-a solicitat judecarea cauzei in lipsa. La data de 25.06.2007 parata Directia Regionala Vamala a depus intampinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat iar la data de 20.08.2007 parata Directia Generala a Finantelor Publice a depus intampinare.

Curtea, avand in vedere obiectul cauzei si probele existente la dosar si apreciind ca prezenta cauza se afla in stare de judecata, in temeiul art.150 din Codul de procedura civila, declara inchise dezbaterile si ramane in pronuntare.

CURTEA

Din examinarea lucrarilor din dosar, constata urmatoarele:

Prin sentinta civila din 22.03.2007 pronuntata in dosarul Tribunalului a fost respinsa actiunea formulata de reclamantul X impotriva Directiei Generale a Finantelor Publice, Directia Regionala Vamala si Autoritatea Nationala a Vamilor.

Pentru a dispune astfel, instanta a retinut, in esenta, ca acordarea tarifului vamal preferential se face exclusiv in temeiul documentelor autoturismului si regulat emise, consacrate ca acte

probatorii in sensul Protocolului anexa la Acordul European; ca documentele prezentate de reclamant nu intrunesc cerintele si in acest context invalidarea de catre organele vamale este corecta.

Impotriva solutiei aratate a declarat recurs reclamantul solicitand modificarea hotararii atacate in sensul admiterii actiunii, anularii in parte a deciziei din data de 01.11.2006 emisa de Directia Generala a Finantelor Publice, admiterea contestatiei fiscale, cu consecinta anularii actului constatator din data de 09.06.2004 incheiat de Biroul vamal si inlaturarea obligatiei de plata stabilite in sarcina sa la nivelul sumei de () lei datorie vamala.

In motivare recursului se critica solutia instantei de fond, in esenta, din perspectiva inlaturarii gresite a nelegalitatii actului constatator si pentru neanalizarea originii comunitare a autoturismului in raport cu dispozitiile protocolului ratificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 61/1997.

Astfel, in dezvoltare se arata ca importul s-a efectuat la data de 30.07.2001, data la care erau incidente dispozitiile Legii nr.30/1978 privind Codul vamal si Regulamentul de aplicare a acestuia si nu cele ale Hotararii Guvernului nr.1114/09.11.2001 care vizeaza regimul vamal adoptat in aplicarea Legii nr.147/1997.

Mai arata recurentul ca prin dispozitia nr.16 din protocolul ratificat se instituie doua modalitati de dovedire: a originii comunitare a marfurilor , respectiv certificatul EUR 1 si declaratia data de exportator pe o factura , nota de livrare sau orice document comercial care descrie produsele in cauza suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor. Din aceasta ultima perspectiva, arata recurentul, trebuie analizata declaratia de livrare emisa de firma "Z" ce oferea autoritatii vamale toate garantiile necesare pentru verificarea caracterului originar, pentru a proceda la acordarea regimului preferential.

Concluzionand, arata recurentul, ca desi instanta de fond nu a negat dreptul de a prezenta la momentul tranzitului a certificatul EUR 1 cat si declaratia EU, nu a retinut ca oricare dintre aceste acte putea face dovada originii comunitare, omitand a face analiza acestui act.

Examinand recursul declarat prin prisma motivelor invocate si a dispozitiilor art.304 Cod procedura civila, Curtea retine urmatoarele:

Prin adresa din data de 09.11.2001 Biroul vamal prin Directia Regionala Vamala a solicitat Autoritatii Nationale a Vamilor

transmiterea la administratia vamala germana a certificatului EUR1 ce a stat la baza acordarii regimului preferential pentru autoturismul importat de recurent, in cursul anului 2001, in vederea confirmarii autenticitatii acestuia.

Ulterior, Autoritatea Nationala a Vamilor a sesizat Directia Regionala prin adresa din 14.04.2001 asupra faptului ca autoritatile germane au transmis ca stampila aplicata in caseta nr.1 a certificatului este falsa, iar actul mentionat nu a fost eliberat de nici un birou vamal, astfel ca nu se poate certifica ca autoturismul este de origine preferentiala in sensul acordului si prin urmare, autoturismul nu beneficiaza de regim preferential.

In considerarea acestui fapt, organele vamale romane prin actul constatator din data de 09.06.2004 au recalculat datoria vamala aferenta importului realizat de recurent, rezultand astfel o diferenta de taxe vamale in suma de () lei.

Fata de cele constatate de autoritati, recurentul prin demersurile initiale sustine ca referitor la originea comunitara a marfurilor protocolul prevede doua modalitati de dovedire, fie certificatul EUR 1, fie declaratia data de exportator pe o factura sau orice alt document comercial, ca in conditiile in care pe baza raspunsului administratiei erau dubii cu privire la autenticitatea certificatului, trebuiau sa dea eficienta celui de-al doilea document intrucat acesta raspundea cerintelor si exigentelor protocolului ratificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.1/1997.

Intrucat fundamentul pentru care recurentul sustine ca beneficia de regim preferential tine de existenta unui al doilea document prezentat autoritatii care ar corespunde cerintelor de autenticitate si legalitate prevazute prin protocolul ratificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.1/1997, art.16, Curtea urmeaza a examina cele statuate prin prevederile actului normativ evocat. Astfel, se retine ca potrivit art.16 produsele originare din Comunitate beneficiaza la importul in Romania prin prezentarea: fie a unui certificat de circulatie EUR 1 la carui model figureaza in anexa nr.III; fie in cazurile mentionate la art.21 a unei declaratii al carui text figureaza in anexa IV , data de exportator pe o factura , pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele in cauza suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor.

Acelasi act normativ prin art.21 prevede cu privire la conditiile pentru intocmirea declaratiei pe factura, ca se intocmesc de catre exportator autorizat in sensul art.22.

Tot astfel, prin art.22 cu privire la exportator autorizat prevede ca autoritatile vamale ale tarii exportatoare pot autoriza orice exportator autorizat care efectueaza frecvent exporturi de produse in baza prevederilor acestui acord sa intocmesca declaratii pe facturi, indiferent de valoarea produselor in cauza. Totodata, acelasi act , cu privire la dovezile de origine , prevede ca acestea vor putea fi prezentate autoritatilor vamale ale tarii importatoare in conformitate cu procedurile aplicabile in acea tara , ca autoritatea respectiva are dreptul sa solicite declaratii, iar in conditiile constatarii de mici neconcordante, erorile formale, precum eroarea de dactilografiera pe dovada originii, nu trebuie sa determine respingerea documentului daca aceste erori nu sunt in masura sa creeze dubii in ce priveste corectitudinea.

Rezulta din normele enuntate ca acordarea regimului tarifar este conditionata de regulile si formalitatile cuprinse in protocol si ca incalcarea acestora atrage neacordarea tarifului vamal chiar daca nu s-a infirmat originea produsului din Comunitate.

Cu alte cuvinte, pentru beneficiul acordarii regimului tarifar preferential, actele de origine trebuie sa fie emise de catre autoritatile competente (administratie vamala, exportator autorizat); sa aiba forma ceruta de protocol, respectiv sa intruneasca conditiile de autenticitate si legalitate.

Probele administrative in speta releva imprejurarea ca in ceea ce priveste certificatul EUR vizand bunul importat , au existat indoilei ce au impus verificari. Rezultatul verificarii vamii germane potrivit adresei din data de 14.04.2004 a fost ca stampila aplicata in caseta nr.11 a certificatului este falsa, iar certificatul nu a fost eliberat de nici un birou vamal.

Se poate asadar constata din cele aratate ca certificatul prezentat nu poate fi considerat document justificativ in sensul cerut de protocol. Or, in aceste conditii, fata de rezultatul verificarii, corect s-a procedat de autoritati la invalidarea si implicit la anularea regimului vamal preferential acordat initial.

Evident, sustine recurentul, ca retinerile autoritatilor sunt gresite intrucat a prezentat la importul autoturismului si o declaratie de livrare ce indeplinea cerintele conform protocolului si ca atare se impunea mentinerea regimului acordat la importul bunului.

Acest argument nu poate fi retinut intrucat se omite a se avea in vedere ca actul normativ evocat impune prezentarea unor documente autentice si regulat emise de autoritati , respectiv de exportatorul autorizat , in sensul art. 22 din Protocol.

In speta nu este intrunita aceasta din urma cerinta, respectiv documentul nu este emis de exportatorul autorizat in sensul normei enuntate. Ca atare, nefiind un act emis de autoritatea competenta, acesta nu poate produce efectul in sensul acordarii regimului invocat, iar din aceasta perspectiva retinerile instantei de fond sunt corecte.

Corecte sunt si restul argumentelor aduse in sprijinul solutiei atacate intrucat examinarea sustinerilor s-a facut dupa procedura in vigoare si dupa regulile permise si de dispozitiile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.1/1999, act normativ ce permite aplicarea regimului vamal preferential doar in conditiile respectarii formalitatilor si regulilor cuprinse in Protocol.

Prin urmare, constatand ca nu sunt motive intemeiate, ca in raport de probele existente si normele juridice incidente hotararea primei instante este temeinica si legala, Curtea, in baza art.312 Cod procedura civila, va respinge recursul declarat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de reclamantul X impotriva sentintei civile pronuntata de Tribunal pe care o mentine in intregime.

Decizia este irevocabila.

Pronuntata in sedinta publica din 05.09.2007.